

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
 In Districe: " 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
 In strelătate: " 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

STIRI TELEGRAFICE
din ziarele streine.

Londra, 5 Maiu. Cabinetul Gladstone, după cum afă „Politische Correspondenz”, nu se va retrage. Cu toate acestea poziția lui în Parlament se consideră ca foarte sfidă.

Petersburg, 5 Maiu. Manifestul de incoronare e gata. În el se vorbesc despre progresele materiale și acordă o amnistie pentru delictelor politice mai ușoare.

Constantinopol, 5 Maiu. Decisiunea Portil d'a propune pe Danish Effendi guvern general peste Liban, se zice că s'a slabit din nou. Ambasadorii Puterilor ar fi aderat la alegerea lui Danish Effendi, dar în ultima oră, după un marelui vezir, după alti Sultanului, i-ar fi sosit nestă informații compriștoare asupra persoanelor candidatelor. Poarta caută acum un nou candidat. Se zice că pe lista nouilor candidați figurează și numele lui Strecke, comandanțul gendarmeriei Rumeliei de Ost. Întracea Rustem-papa guvernează încă peste Liban.

Athena, 5 Maiu. Prințipele Alexandru al Bulgariei a luat parte azi la sărbătoarea St. George. Spre seară s'a imbarcat în Corint și a plecat la Cattaro.

Moscova, 5 Maiu. Poliția din Moscova desvoală o activitate fară de seamă. Toti pasagerii care sosesc în oraș sunt obligați să anunțe la poliție cine sunt, d'unde vin, ce caută, că vor sta în oraș etc.

Tribunale care se ridică de municipalitate pentru primitorii intră în dispoziționii comisarii imperiale de incoronare. Comuna a returnat paralele ce i s'a plătit de particulari pentru locurile din tribune.

„Russkaja Wjedomost” opinează să fie poprit sub cea mai aspirațională intrare a celor persoane în tribune, care vor avea asuprile pachete, batoane, umbrele, măncare, portocale etc.

Berlin, 5 Maiu. La ordinea zilei era azi în Reichstag bugetul pentru exercițiul anilor 1884/85. Tribunale erau indesate de auditor. Bamberger într'un discurs sensațional și elegant a supus unei critici agere actualul sistem de guvernământ. Oratorul alături principelui Bismarck vina cea mai mare în aceea, că două luni după închiderea desbatelor asupra bugetului, vine cu un nou buget, ca astfel să creeze un cas de precedență pentru prezentarea și desbaterea unui buget pe doi ani d'odată. Bamberger relevă cu multă amărăciune, că reforma socială și legea în contra socialistilor se infățează lumii ca o consecință a atentatului lui Nobile. și aduce aminte de Napoleon III, a căruia intervenție pentru Italia în 1859 se lăsa un fel de răsbunare pentru atentatul lui Orsini.

Secretarul de Stat Burchardt voind să răspundă, debita nește plătitudini, zicând între altele că mesajul din urmă e un fel de admoniție părintească, la care Payer (deputat viertembergez) răspunde, că această apucătură a unui secretar de Stat în sine o deposadare a tuturor principiilor celor latif germani cari în adevăr sunt părintii tărilor lor. Cel privesc pe d'ensul special, voie să și conserve pe regale său întreg (Risete generale). — Ministrul de finanțe Scholz: Guvernul nostru nu e parlamentar ci monarhic (In stânga: sgomot mare; in dreapta aplauze) Oratorul repetă plângerile cele dese ale Cancelarului în contra majoritată din parlament și zice: de la un guvern parlamentar nu e de căt un pas pînd la republie. (Sgomot colosal în stânga; aplauze demonstrative in dreapta). Landtagul se amâna pe Lună.

Portsmouth, 5 Maiu. Fiind cătăva soldați ocupati cu umplerea unor bombe în magazinul de ierbărie PriddysHord, a explodat una și aruncat în aer integral magazin. Sase persoane au rămas moarte pe loc, mai multe altele sunt grav rănite.

Cracovia, 5 Maiu. În Warszavia poliția a arestat mai mulți indivizi de naționalitate rusă, pentru că au împărtit prin public placarde de cuprins revoluționar. În mai multe sate din Polonia rusească s'a trimis detasamente de Casaci, de care ce usor s'ar putea întâmpla serioase turbările de terori, cărora de sigur ar cădea victime afară de Jidani și mulți funcționari.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In Romania: La administrație, Tipografia Stefan Mihăescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondență ziarului din județ.

In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.

In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Bioul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.

In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Bioul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pag. IV 30 bani. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
 Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Seriozile nefranțate se refuză.

Articoli nepublicați nu se inapoiăză.

Pentru inserții și reclame, redația nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

7 Mai — 3 ore seara.

Viena, 7 Maiu.

Conferința de patru, în sedință ce a tinut eri a hotărât definitiv și înumanitate textul convenției privitoare la legarea drumurilor de feră austriace, serbești, bulgărești și turcești, care convenție va fi îscălită în curând.

Constantinopol, 6 Maiu. Conferința pentru Liban s'a întrunit eri seara; Aaraf pasa a propus oficial pentru postul de guvernator pe Wassá Efendi, acum mutesarif al provinciei Adria-nopol. Ambasadorii Germaniei, Italiei Franciei și aderat indată la această nouă propunere a Portei; acel al Angliei și Rusiei, n'a facut nici o obiecție, dar trebuie respuns repede. Viitoarea sedință a fost fixată pentru Marti.

(Havas)

A se vedea ultime scrisi pe pag. III-a.

București, 26 Aprilie.

Rezultatul alegerilor de până acum, ne dovedește, odată mai mult, că țara noastră este guvernamentală. Colegiul IV nu s'a pronunțat încă, dar tot-d'a-una a fost al stăpărirei: foarte puțin și pasă lui Nae Oslăbanu dacă perceptoarul o veni în numele lui Brătianu sau al d-nului Catargiu să îl cenușă din vatra; — el scie că trebuie să se odea.

Netăgăduit că în timpurile din urmă, purtarea guvernului, mai ales în importanta chestiune a Dunării, i-a asigurat o popularitate, pe care n'ar fi avut dacă hotărirea sa n'ar fi fost hotărirea tărui întregi.

Oricum însă, multe și mari cusușuri are legea noastră electorală. Nu scim până la ce punct alegătorii practici, acei cari s'a ocupat în deosebi cu rezultatele urmei, au putut să se convingă de grăbnica nevoie de a o schimba. Astfel cum este astăzi, un lucru remâne stabilit: intelligentă tărui, — oamenii cari și-au ros cotele pe băncile școlei, căte două-zeci și trei-zeci de ani, nu sunt reprezentați. Dacă se află printre profesiile libere cătăva dintre densusi, sunt coplesiți de numărul imens al cărciumarilor, pantofarilor și tutulor patentatarilor. Dacă sunt în colegiul I, sunt atât de puțini, în căt nici nu mai merită onoarea de a fi menționăți.

In fiște-care județ, de sigur că se vor găsi cel puțin tot atâtia oameni cu carte și cu cap, sau cel puțin cu titlu, cătă burtă-verde sunt în colegiul săptămânii. Noi nu contestăm dreptul proprietății și mai ales a celor rurale, de a fi reprezentați. Dar atât ea căt și cea urbană are două rânduri de reprezentanți: unii pentru Cameră, alții pentru Senat. — Acum dacă această proprietate reprezintă un capital, și capitalul o muncă, — titlul de licențiat în drept, în literă sau sciință, or acela de inginer, or cel de advocat, nu reprezintă și el o muncă, un capital de forță și de energie cheltuit, adesea ori cu mult mai mare de căt acela care se pune pentru cumpărarea unei moși?

Dacă nu este cu puțină să se formeze un colegiu și cu parte, din această clasă cultă a societății noastre, cel puțin să i se dea dreptul de a avea glas în colegiul săptămânii, atât spre a fi reprezentată mai cu atenție, căt și pentru a mări cadrele zisului colegiu, aducând astfel un element nou de neatârnare și necoruptibilitate. Căci, a mări colegiul săptămânii tot după cens, ni se pare a arunca în lac cincizeci de raci mai mult, pe care pescaru să-i prindă cu siguranță în cel de 'ntâi navod.

Va rămănea să vedem Senatul.

Până atunci însă rămăne constant că în Cameră, la discutarea importantei chestiunii a revizuirei, nu vor lua parte de căt foarte puțini membri ai opoziției, și, afară de d-nu Cogălniceanu și alții doi sau trei, dintre cei mai puțini fâmoși.

Să vedem Senatul!

Nu e stat pe lume, în care regimul parlamentar să fie admis, și căre să nu aibă, sub orice guvern și în orice sistem, o reprezentanță a celor mai puțini la număr.

Nu e stat pe lume, în care regimul parlamentar să fie admis, și căre să nu aibă, sub orice guvern și în orice sistem, o reprezentanță a celor mai puțini la număr.

Ideeza aceasta, pentru țara noastră, insușită d-nu Rosetti și împărătește, și, după căte ne aducem aminte, d-sa a expusă într-o din scrisorile din „Românul”.

Cu un colegiu de oameni luminoși și de mari proprietari, minoritatea se reprezintă singură.

Mașa toată inteligenta până acum este în al treilea colegiu. Colegiul acesta a fost mai în tot-d'a-una liberal, după cum colegiul săptămânii a fost conservator. Dacă vei uni aceste două elemente la o laltă, vei avea un compromis social, care și va da nota exactă a voinei unei părți a tărui. Printre alegătorii acestui colegiu, se vor găsi destui, chiar sub guverne cari nu vor voi să aibă minoritățile reprezentante, cari să înțeleagă această nevoie, și, spre a asigura mersul regulat al trebilor Statului, să trimeată în parlamente oamenii de control.

Afără de aceasta, în omul liber și intelligent este o dispoziție firească către a ajuta pe cel slab, și fiind că în guvernarea unei tărui cel slab este tot-d'a-una în minoritate, în chiar această porningă găsim o garanție de control, fără de care un parlament e în absolută neputință de a lucra. O prea mare unitate de vederi și o suportare prea pasivă la toate actele guvernului, duce pe Cameră la arbitrajul său o face să piardă cu totul, într-un interval de patru ani, notiunea voinei tărui.

Dacă vom lua astăzi, fără pasiune, să vedem care este rezultatul alegătorilor de până acum, va trebui să recunoascem o foarte slabă mișcare în sens opozitional, de minoritate. — Colegiul săptămânii, șeapte sau opt săptămâni, al doilea, două sau trei, și al treilea, din căte se știe până acum, de-abia unul singur: Călărași.

Pentru al treilea colegiu însă, sunt o mulțime de nume noi, dar mai tôt simpatică.

Noi nu putem de căt să aplaudăm, când vedem că tinerilor cu studii și cu inteligență li se deschide loc în parlamentul tărui, de oare ce suntem conviști, că mai presus de or ce teorie politică și socială, în materie de alegere, se cuvine să se pună teoria oamenilor deștepti și învețăți, căci la această și spiritul și sentimentele pentru țara lor sunt mai nobile și mai dezvoltate.

Când facem însă teoriile, după cum insușită d-nu Rosetti vrea să facă, — trebuie să constatăm că minoritatea,

cu toate zbuciumările bărbătilor sei, nu e reprezentată în Cameră, sau e atât de slab reprezentată, în căt nici nu se cuvine să mai vorbim.

Va rămănea să vedem Senatul.

Până atunci însă rămăne constant că în Cameră, la discutarea importantei chestiunii a revizuirei, nu vor lua parte de căt foarte puțini membri ai opoziției, și, afară de d-nu Cogălniceanu și alții doi sau trei, dintre cei mai puțini fâmoși.

Să vedem Senatul!

CRONICA ZILEI

Aleșii colegiului III de deputați sunt: Arges. — N. Dimandea și I. Rădulescu lib.

Brăila. — R. S. Campiniu și Gr. Geani lib. rev.

Bucău. — S. Ianoli și George Manoliu lib. rev.

Botoșani. — Gr. Urzică, Ion Arapu și Panait Gheorghe lib. rev.

Buzău. — A. Dimitriade lib. rev.

Covurlui. — V. Al. Urechie, Costin Varlam și C. Malaxa lib. rev.

Dâmbovița. — Costescu Comăneanu rev.

Dorohoi. — Panait Casimir lib. rev.

Dolj. — Stolcan, N. Pop și Ciocanăz contra Hasdeu și Romanescu.

Fălticeni. — N. Cisman lib. rev.

Gorj. — P. S. Aurelian rev.

Ifrov. — C. A. Rosetti (1700 v.) Em.

Costinescu (1675 v.) Bechian (1673 v.) Dr. Sergiu (1637 v.) Serurie (1656 v.) P. Buescu (1633 v.) lib. rev.

Iași. — St. Ney (605 v.), I. Ornescu (580 v.), Gr. Buiciu (529 v.), I. Ianov (529 v.) lib. rev. contra dd-lor Mărzescu, Ciupercescu, Pogor și Tacu (op. unită).

Ialomița. — N. Manescu oponșie, contra d-lui Andrei Stoianescu.

Muscel. — Petre C. Zamfirescu lib. rev.

Mehedinți. — I. G. Bibicescu și M. Ghemegeanu rev.

Nădlac. — Th. Dornescu lib. rev.

Oltu. — Ioan Titulescu lib. rev. contra d-lui G. Gabulea.

Praova. — R. Stanian, Enescu și dr. Stoicescu lib. rev.

Putna. — Al. Calotescu, C. Cernat și Vîrnavă lib. rev.

Roman. — Pavel Străescu și N. Ionescu lib. rev.

Romania. — M. Dimitrian lib. contra M. Gurău.

Rămnicu-sărat. — S. Mărgăritescu lib. rev.

Suceava. — V. Ghiorghian lib. rev.

Tecuci. — I. Anastasiu lib. rev.

Tutova. — And. Ionescu, Dim. Panait Găiu și dr. Ioan Antoniu lib. rev.

Teleorman. — G. Antonescu lib. rev.

Vlașca. — Rose Stefanescu lib. rev.

Vaslui. — C. Bastache.

Vâlcea. — Valerian Ursianu lib. rev.

Duminică 24 Aprilie, aniversarea onomastică a M. S. Reginel, M. S. Regele împreună cu A. A. L. L;

gine până la cealaltă a teritoriului locuit de dinsul se sbuciumă și se frământă în fața unui nou pericol, care se încearcă al răpi ceea ce din veacuri l'a făcut să se lupte pentru dânsa, precum scrie *Bonfiniu*, — limba.

„Nu punem întâie nimănul, nu trimitem nici fulgere olimpice săd anateme vaticanice asupra capului nimănului, dar la o faptă națională și patriotică, îndrăsnim să invită pe toți factorii de influență în afaceri naționale și cu deosebire pe căpătenile bisericescii.

„Va zice cineva, că nu are nici un rezultat satisfăcător ceea ce propunem. Ei bine, ne-am împlinit datorința până în sfîrșit și ne-am salvat și conștiința!“

Ca chestie de formă admitem și noi acest mod de-a vedea. Încolo, rezultatul acestui pas nu va fi și nu poate fi de căt nul.

DIN AFARA

Alianța celor trei și Rusia.

După cum se scrie din Petersburg, guvernul rusesc nu și prea bate capu cu intrarea alianței.

Sferele oficiale rusești nu cred în existența acesteia, ci numai a unei simple înțelegeri, fără indoială intime, care a avut loc întâi în Germania și Austria și pe urmă și în Italia. Această înțelgeare prințul Bismarck a pus-o la cale, pentru ca în caz de primejdie să poată realiza, pe baza ei, cu atât mai lesne, o alianță formală austro-germano-italiană.

Înțelgearei celor trei, „Rușii” ei dau un caracter defensiv, acel de a se asigura în contra surprinderilor. Opiniunea diplomaților din Petersburg este dar aceea, ca nici Francia, nici Rusia nici alții să nu și facă griji, căci înțelgeerea celor trei nu garantează de căt menținerea păceli.

Rușii însă nu ne pun însă în poziție a le judeca după merit acest mod de vedere optimist, când grăbesc, cu toată garanția aceasta de pace, pe o scară intensă construirea fortificațiilor din sprijinile germane și austriace.

Din Egipt.

D. Dufferin, ambasadorul englez din Constantinopol, a părăsit Egiptul după toate semnele pentru tot-dăuna.

Cu această ocazie „Times” consacră afacerilor egiptene un însemnat articol, în care propune ca în locul lui Dufferin, pentru continuarea și indeplinirea operei sale, să se aducă la Cairo maiorul Baring, ministrul de finanțe indian; un om care cunoaște bine Egiptul și este reputat penitent al talentul său administrativ.

Propunerea lui „Times” are toate semnele de-a fi inspirată și de-a se înplini. Ce rămâne însă atunci cu constituția pe care Dufferin a dat-o Egiptului înaintea plecării sale?

Falsul profet i merge rău. Acum nu mai are în lața sa generalii egipteni, ci pe generalul englez Hicks care i-a tras o strănică bataie lângă Chartum, punându-l pe fugă și scăpând acest oraș de orice pericol.

Din Anglia.

— In Londra și Liverpool circulăză din nou sgomote despre atentate de dinamită plănuite de Irlandezii. Se zice că pentru ziua de 6 Maiu au să fie aruncate în aer Catedrala și Hotelul Paul și marea galerie st. George din Liverpool. Poliția nu dă însă nici un crezément acestor sgomote.

— Poliția din Canterbury spune că acum posedă toate dovezile despre accea că irlandesul Wilson, arestat de curind, pusese la cale cu un altul, până acum încă liber, să arunce în ca-

tedrala din Canterbury o bombă de nitroglicerina cu ocazia investirei nouă a episcopului.

— Irlandezii de prin porturile de mare ale Angliei se plâng că de căt-va timp fabricanții și întreprinzătorii englezi nu le mai dău de lucru. El s'a intrunit din această cauză într-un mare meeting, în care au declarat că deși sunt Irlandezii în adever, nu au însă nimic, nici în clin nici în mănească, cu dinamică, și din această cauză nu merită dărăurgia poporului englez.

INCORONAREA TARULUI

Cele 11 milioane ruble, cari se decretasă la început pentru incoronarea Tarului, s'a găsit insuficiență și ministerul casei imperiale a mai hotărât un adăos de 1,500,000 ruble.

Același ministeriu a mai hotărât că la serbătorile incoronării nu pot să asiste de căt patru-zeci de corespondenți străini, toți creștini. Ca că fie admisi, ei vor trebui să aibă din partea ministrului său consulul rusesc din orașul de unde sunt, o scrisoare de recomandăție. Fără această hărție nu pot asista la sărbătoare.

Măsura aceasta s'a luat de teamă, ca nu cumva sub masca de corespondenți de ziare, să se fureze în Moscova, cu ocazia incoronării, și nihilisti.

— Că pentru jidani ei sunt considerați ca nevredniči să asiste la aceste serbători.

Alianța republicană iridentistă.

Sub titlul acesta, d. B. Ferrari din Constantinopol, unul din fruntașii cel mai distins — cum să afirmă — ai iridentistilor italieni și a „alianței republicane iridentiste”, publică în „Pester Lloyd” o scrisoare destinată a rectifica căteva neadverșuri spuse mai deunăzi de corespondentul din București al acestor foi asupra iridentistă române și a iridentistilor latini.

Faptul acesta a pricinuit oarecare eroare corespondentului de voastră.. Ceea ce se obișnuiesc a se numi „comitet suprem” nu este desigur de căt congresul delegaților deosebitelor comitete centrale, a le cărui hotărâri se execuțiază de a ceste din urmă“.

republican, panlatinist și deocamdată dispuș să ajute pe regale Carol a se ridica la demnitatea unui împărat al Orientului, tocmai precum Garibaldi ajutase одионоара pe Victor Emmanuel, regale Pie-montul, să câștige coroana regească italiana.

„Adouă fracțiuni, cea pseudo-iridentistă, se compune din biurocrati, cari trăiesc din bugetul statului, cu condiția să nu cugete de căt cu capul „regelui” și al primului-ministrului, pe cătă vreme vor să ocupe de căt cu trisura și espoziția căilor.

Apoi despre „comitetul suprem” d. Ferari zice:

„Dacă nu gresesc, corespondentul d. voastră (al lui „Pester Lloyd”) din București afirmă, ca „comitetul inspiritor” să fie reședință sa în Paris. Aceasta e fără indoială o amâgire optică. Alianța popoarelor iridentiste trimisese la timpul său la Paris pe d. Renato Matteo Imbriani, secretarul comitetului central al Italiei Iridente; acesta a făcut ca un ministru, vre-o cincizeci de deputați, vre-o zece senatori, consilierul liberal al comunei Parisului și reprezentanții ziarelor panlatiniste să îscăldiască, în biourile Camerei franceze, tractatul alianței latine. Faptul acesta a pricinuit oarecare eroare corespondentului de voastră.. Ceea ce se obișnuiesc a se numi „comitet suprem” nu este desigur de căt congresul delegaților deosebitelor comitete centrale, a le cărui hotărâri se execuțiază de a ceste din urmă“.

STIRI MARUNTE

Guvernul rusesc a luat o măsură, care n-ar strica să se introducă și la noi: punerea unui imposit pe pașapoartele acesorilor Rușii cari petrec mult timp în străinătate. — Impositul e pe lună de 15 ruble. — E destul să cităm una din cauzele cari au indemnizat guvernul rusesc a introduce acest imposit: banii cel multii cari esă din țară spre a impodobi viața trăitorilor bogăți cari petrec în străinătate.

In Paris a murit unul din principali membri al partidului bonapartist, d. Jules Amigues, așa numitul *sef al blușelor albe*. El se născuse la 1829 în Perpignan și fusese la început ziarist. — În 1875 începuție în Franția o strângă agitație imperialistă, împărțită prin popor fotografi de ale printului imperial. — Era mare inițiată nu prea putem înțelege caracterul de internaționalitate pe care d. Ferrari cauta alături de iridentismul. Lucrul nu este de loc practic și duce chestiunea de pe un teren pozitiv, pe cel al utopiei. Ce privește în deosebi pe Români, el nu sunt și nu pot fi nici în iridentismul latini.

— Asigurarea diplomatică-iesuitică a guvernului român cuprinde ceva adevărat de lungă ceva fals.

In Mecca s'a întâmplat săptămâna trecută o incărcare între populațione și soldați. Aceștia ceruseră auame de la guvernator plătirea soldel și de vreme ce n'are bani, guvernatorul puse un nou imposit pe cetățeni. Aceștia se revoltă și în luptă ca se incinse între dăncili și soldați cădrău vre-o 40 de oameni de ambe părți. Trebuie totă intervenția marei serii de Mecca, spre a se resta-bil ordinea.

Pentru expoziția internațională farmaceutică, care va avea loc în curând în Viena, ministerul austriac a hotărât că de la obiectele de expoziție cari intră din alte țări să nu se ieau nici o vamă, afară de casul când sunt duse pentru vânzare; pe drumurile de fier taxa de transport se va plăti numai la dus iar la întoarcere nu.

„Fedora,” noua dramă a lui Sardou, a produs în 180 de reprezentații în teatrul Vaudeville din Paris o incasare de 1,041,560 fr. deci 8012, fr. pe seară. Din acestia Sarah Bernhardt a primit 145,000, iar Victoriu Sardou, autorul, 15%, adică 156,284 fr.

Un inginer din New-York a isbutit să aplică vaporul și la fotografie. Într-o minută el este în stare să tragă, multumită inventiei sale, 200 de copii de fotografii mici. Copii după fotografii de cele

și facând cu ochiul, vesel, bătrânușnic se depărta, sărind sentuletele, urcând cu o dare din umăr, repede coarda pușcii a cărei țevă sclicea, lovită de razele soarelui apunând.

In asemenea zile Petre se întorcea acasă puțin mai usorat.

Venind acasă, într-o seară, pe la mijlocul lui Martie, auzi vorbind în salon. Să miră. De la întoarcerea lui, nici un strein nu să prezintase la Bois-le-Roi. Intră și văzu pe mamă-sa foarte palidă, plângând, cu mâna în mână unui bărbat înalt, cu mustațile albe, cu ochii roșii de lacrami cu greu conținute. Când văzu pe tânărul Séverac, vizitorul și deschise brațele, și Petre se aruncă de gâtul lui cu un strigăt disperat. Era contele de Cansheilles, reintors din captivitate, și a cărui prima vizită era pentru văduva amicului său.

Contele și Petre schimbară puține cuvinte. Fiul generalului nu avușese cu d. de Canalheilles relații strânsă. La liceu său la școala militară, eșea numai o dată pe săptămână, și nu avea ocazia să văză des pe conte. Dar numele acestuia revinea în orice moment pe buzele lui Séverac, și fiul a învățat foarte lesne să înveacă pe

mari se poate să facă pe ciascun 2500, — un număr destul de respectabil.

Moda cea mai scrisă și astăzi în Paris aceea de a pune căinilor brăslete de argint pe picioarele de dinainte. În curând va apărea o foaie, care nu se va ocupa de căt cu trisura și espoziția căilor.

In Alaska, (mai) nainte Rusia americană s'a descurcat bogate vine de aur mestecate cu granit. — Metalul se poate dobândi foarte lesne. O mulțime de lucrători aleargă acolo din orașele Americelor.

In America s'a găsit în cursul anului trecut 470 doctori-femei. Din aceste, 341 curariseau pe bolnavi după metodul aleopatic, 13 se consacraseră celui homeopatic, iar restul aplicați și pe unul și pe altul sau întrebuintă metode cu desavârsire speciale.

SCRISORI DEMOGRAFICE

VII

Si numărul morților se mărește.

Am văzut, în cea d'antâi scrisoare, că cifrele statistice ne arată cum că elementul românesc merge descrescând din ce în ce. Si aşa fiind lucrurile, poate că mă vel întrebă: Cum să face, să din ce provin aceasta? La această întrebare voi răspunde:

Cultura exclusivă intelectuală dă naștere la niște oameni, cari nu se cred fericiți, după cum am spus-o, de căt numai atunci când pasiunile lor dobostează sunt satisfăcute. De aici apoi o viață neregulată, o viață plină de viauri; o viață a cărei pasiuni nu se supun rațiunii, a cărei pasiuni nu mai nici un frâu.

Apoi cu totii știm, că dacă un om duce o viață neregulată; dacă un asemenea om ascultănumai de pasiunile lui dobostează face abuz în băuturi spirituale, în satisfacerea cerințelor sexuale, etc., organismul lui nu va întârziea și deteriora din ce în ce, adică a rămâne slab, pierdut, lipsit de vitalitate, căci într-o magistratură care achită pe jăfitorul averii orfanilor? Ce diferență este între omoritorul de la drum și între delapidatorul de bani publici, într-o矿物ă oră de la drum și între capitanul ce își însușește o parte din hrana oamenilor companiei său bateriei ce-o comandă, o parte din bani destinați la iluminatul și incalzitul lor? Gândeste bine și cred că, tot ca și mine, nu vel găsi altă diferență, de căt aceea că unul omoră fără mască și cel lăsat își ascunde această barbarie sub mască. Dar mă vel riposta, poate, că cel ce delapidează bani publici nu însemnează că face omor; că ministrul ori deputat care jăfuește țara, său care dă concesiuni oneroase în detrimentul averii și nu însemnează că a omorit pe cineva; că cel ce jăfuește pe orfanii nu însemnează că i-a omorit; că capitanul care sustrage o parte din bani destinați la hrana oamenilor, la luminatul și incalzitul lor, nu însemnează că s'a omorit soldat. O! Găndeste bine, și zic încă o dată, și vel vedea că tocmai acesti oameni, mai mult de căt acel ce omoră la drum, sunt vredniți de streang.

Prin somnul nesuficient și nu la timp, prin acea viață de cafeñe și lupanare, în care furnică astăzi majoritatea tinerimii noastre, nu ne putem aștepta la constitui robuste, pline de viață și de sănătate. Si știi este, că acolo unde astfel de constituiți lipsesc, se găsesc în locul lor multe boale și multă mortalitate. Da, zic că să găsesc multe boale și multă mortalitate, căci observând bine vedem că boalele se pot asemăna în toamă cu niște hoți, cari nu jefuesc de căt cașele ce le știu slab păzite și în cari, mai mult sau mai puțin, sunt siguri de reușita întreprinderii lor. Astfel fiind dar, în ce organismul sărăciea să ardea de la încreștere, să se impună oare așa o boală mai bine și în care să găsească un tărim propriu de desvoltare și de durată, dacă nu într'un slab, pierdut, său, într-alți termeni, deteriorat prin excese de tot soiul și alte boale anterioare? Si, ca o consecință fatală, în ce loc ar putea moartea săcera cu mai multă usurință, dacă nu tocmai acolo unde sunt și boale multe?

Cu băuturile spirituale, de căi cum am văzut abuzul cu atâtă nesocotință tocmai acum când suntem mai instruiți, nu puțin contribuim și cu ele la mărireza contingentului mortalității. Abuzul acestor băuturi, ca și orii care alt abuz, aduce de pe deoarece boale mortale iar de pe alta, cum am spus-o deja, sărăciea. Apoi sărăciea la răbdul ei aduce insuficiență alimentației, proasta locuință și imbrăcămintă. Si știi este, că acolo unde aceste trei lucruri lipsesc, viața nu poate exista mult timp.

Pe lângă acestea, boalele venețice, cari băntue această tinerime de astăzi, ce zici tu oare despre ele? Nu sunt ele amicul tatălui său, auzind lăudându-se insușirile frumoase ale spiritului și inimii lui. Contele venise acum cu noțuță de război și cu propuneri avantajoase. Comuna apăsa Parișul și luptează de la unul la altul începând din nouă. Pus în fruntea unei diviziuni de cavalerie, contele rugă pe Petre să fie aghiotant. Propunerea era prea favorabilă, ca să nu fie primită cu recunoștință. În acest răbosit de asediu care era să înceapă, cavaleria era să fie armă cea mai puțin pericolită, și daca răbsoiul cu streinul văzuse în Petre un soldat arăzător și pasionat, răbsoiul civil avea să găsească în el un luptător sombru și întristat.

— Mi omori prosteste cavaleriei mei? Zise el, în fața tuturor, cu un ton aspru; și mai cu indurare pentru piele acestor băieți oameni.... Ce treabă a facut dacă i-a siliat să își frângă gâtul fără vră folos?... Daca ar fi fost în adeveră sincer, ar fi zis: „Petre, amicul meu, mă fac să tremur, merg prea departe, și îmi joci viața cu o îndrăneală nebună“. Dar, îngrăjii, înainte de toate, de amorul propriu al tânărului ofițer, nu voia să pară că înțelepare de foc, și preferă să împărtășească generalul, și se întâlnește la reîntoarcerea de la o recunoaștere cam imprudentă, sălăstirea cu severitate.

— Mi omori prosteste cavaleriei mei? Zise el, în fața tuturor, cu un ton aspru; și mai cu indurare pentru piele acestor băieți oameni.... Ce treabă a facut dacă i-a siliat să își frângă gâtul fără vră folos?... Daca ar fi fost în adeveră sincer, ar fi zis: „Petre, amicul meu, mă fac să tremur, merg prea departe, și îmi joci viața cu o îndrăneală nebună“. Dar, îngrăjii, înainte de toate, de amorul propriu al tânărului ofițer, nu voia să pară că înțelepare de foc, și preferă să împărtășească generalul, și se întâlnește la reîntoarcerea

poate de aceeași calitate și cantitate de alimentație prescrisă de lege, de oarece, o parte din banii sunt băgați în punctul.

Apoi dacă oamenii lui nu se hrănesc într-un mod suficient, vor suferi; iar suferința va duce la slabiciunea organismului, slabiciunea la boala și boala la moarte.

Lipsa de încălzit și iluminat, tot la același sfîrșit îl va aduce.

Vezi bine dar, iubite prietene, că omologul de la drum loveste în individualitate, pe când acestia din urmă, adică acești instruiți, acești cu cultura exclusiv intelectuală, loveste în multime. El nu omoară individul, ci mulțimea, și ceea ce este mai grozav, ceea ce este mai revoltător e, că tocmai aceștia poartă numele de oameni cinstiți! Ce zici tu oare despre toate acestea? Nu și te turbură mințea, sufletul tău, când te gândești la atâtă neleguire, la atâtă ipocrisie omenești? Nu se revolta în tine ori ce simțim omenesc când te gândești că acest secol mai poartă numele de secolul civilizației? Nu și vine rușine de tine înști că te mai numești om, când vezi astăzi, mai mult ca orăcând, pe acești bogăți, cari s'au facut averi mari furând banii tăi, banii orfanului și al văduvei, banii sărmănuilui muncitor, — nu și vine rușine, zic când stai și privești cum rid de tine acești fălhari gulerăți, stropindu-te în față cu noroul auriei lor trăsuri, pe tine, care muncești din zi până în noapte pentru ați câștiga panea în mod onest?!!! O! nu; un secol ca acest de astăzi, în care corupția este ridicată la gradul de înaltă scola; în care domnește cel mai degradator materialism, cea mai mare nepăsare de om și om; un secol, în sfârșit, în care jugul vechei sclavii s'a schimbat într'un alt jug, ce este mult mai greu de suportat, acel al celei mai complete miserii, un astfel de secol, zic, numai de secolul civilizației născute în secolul său.

Iar dacă vre'o fatalitate a făcut ca toate aceste reale, toate aceste miserii omenești să fie inherentă civilizației, după cum văd că se sustine de cea mai mare parte; dacă, în sfârșit, prin ceea ce să înțelege că marea majoritate a omenirii să suferă mult mai mult astăzi de căt pe timpul când se află în stare patriarhală, atunci mie unul nu mi-am trebucă o asemenea hidoasă civilizație. Da, nu mi-am trebucă un asemenea monstru de civilizație chiar și când mi se spune că este insuși D-zeirea personificată; căci un D-zeu ca acesta, care aduce cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, în sfârșit, iubite prietene, în desul de bine probat și aceasta; adică cum, din cauza lipsei de cultură morală, mortalitatea la noi merge tot crescând! Ne plângem că n'avem brațe suficiente pentru cultivarea pământului; ne plângem de marea creștere a populației ovrești, dar gândită cu oare să vedem că rea și cauza acestei exorbitante creșteri? Sau dacă ne-am gândit, făcutul cel puțin ceea ce fac ovrei pentru a spori numărul nașterilor și a micșora pe al morților? Nimic din toate acestea, pentru că suntem corupti, pentru că suntem demoralizați! Ba încă, pentru rușinea noastră și nenorocirea acestei țări, în loc să se caute mijloace pentru oprirea mortalității celei mari, de unde apoi va decurge în mod natural înmulțirea brațelor pentru mucca cămpului; în loc de a nu mai suge ca niște reptile din viață sărmănată săteană, exploatahă în modul cel mai mișecă; în loc, zic, de toate acestea, auzi adesea pe mulți din proprietarii noștri vorbinduți de umplerea gălăzilor cu colonii streine. (1) Tot li se

(1) Români supuși dominației altor state, în ori ce unghiu al pământului s'ar adă, nu sunt și nu trebuie să fie considerați ca streini pentru noi.

pare că încă n'avem destul streini în țara noastră. Ce minte strâmtă!

Ovrei a fost și sunt jefuitori, și sunt corupatori, imorali în afacerile lor cu oamenii de altă naționalitate; într-un cuvânt: ați fost, și vor fi pururea așa grozavă otrăvă, care în mod ascuns și incet, dar, fără incetare lucrează la distrugerea tuturor celor alte naționalități. Dar, trebuie să o mărturisim, și el calitatea vrednică de imitat, lucru care și face tăria lor cea mare. Astfel, Ovrei a solidaritatea cea mai mare în treânsii. Bărbatul ovreu este mult mai fidel acoperământului său conjugal. Pe lângă acestea, tinerimea ovrească nu și petrece viață prin cafenele și lăpădare ca și noastră. Ovrei cari să facă exces în bătrâni spiroase, se găsesc foarte puțini. Ovrei cari se însoără nu sunt trecuri mai întâi prin cură și prin dărmos, cum sunt trecuri ai noștri. El nu se însoără după ce s'au săcat cea mai mare parte din forțe în excese de tot soiul; nu se însoără tocmai după ce organismul lor a fost copleșit de diferitele boala venice.

Între ovrei adulterurile și divorțurile sunt foarte rare; la noi însă, din potrivă, și din cără bruma se mai însoără o bună parte dintrânsii și anulează contractul conjugal, din cauză că sunt corupti, demoralizați.

Cum vrem dar ca boala să nu ne bânte, când mai toată viața n'io ducem de căt dintr'un exces într'alalt? și cum vrem ca moartea să nu și găsească victime mai mult printre români, când noi, din cauza exceselor de tot solul, fructul lipsiei de cultură morală, suntem slabii, bolnavi și, cu forțele vitale slăite chiar de la frageda copilărie și când, în sfârșit, nu ținem socoteala mai de nicio regulă higienică?

Când intr-o țară, zice Montesquieu, de creșterea populației provine din cauza unei mari epidemii, unei indelungate resbele sau din vră mara foamei, provocată printre secretele indelungată, se găsesc încă mijloace pentru îndepărtarea acestor reale. Locuitorii rămași pot încă să conserve spiritul de industrie și de orăcă altă lucrare, fizica său indelungată, ei pot repara nenorocirile de cără aii fost loviți și a deveni, prin însuși aceasta nenorocirea lor, chiar și mai îngrijorătoare.

Răul aproape incurabil este atunci, când o astfel de creștere a populației vine dintr-un viu interior, d. s. din cauza demoralizării, din cauza unui reu guvernământ.

La noi, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele indelungate și nici din foamei provocată printre secretele indelungării. Îi tocmai pentru că este astfel trebuie să ne îngrijească mai mult; căci, cum am văzut că zice marele scriitor francez, în astfel de caz răul este aproape incurabil.

Ca să termin odată cu atâtă demonstrații, voi mai spune încă o dată, și, aceasta pentru cea din urmă oară: Cauza tuturor realelor de cără suntem bătrâni și este numai singură lipsa de cultură morală, cultură ce a fost nescotită, nebogată în seamă, după cum am văzut, de căt acel ce său succedat la cără terel de la 48 încearcă.

DIN JUDEȚE

Alegerea coleg. II în Galați. — Citim în "V. Covurluiu".

In zilele de 22 și 23 curent a avut loc alegerea deputatului colegiului II din orașul nostru. Cu toate ingerențele comise, totuși candidatul susținut de noi, d. George Răscăan, a intrunit 50 voturi din 92 votanți, pe cănd candidatul adversarilor, on. d. Hagi Nicolă, n'a avut de căt 41. Adversarii noștri, consternati de acest rezultat, s'au decis a alega la

fost despoiat și prădat cu cea mai mare grija. In salonul cel mare, vîdūv de mobilele sale, contele găsi probe negădăuite despre bunele intenții ale federatiilor. Bidoanele cu petroliu erau pregătite ca să arătă acea locuință principială. Mersul repede al armatei impiedică realizarea acestor proiecte destrugătoare. Contele priimi, adoua zi după sosirea lui, zece scrisori anonime, care îi semnalau pe prăvăliașii cuartierului cără erau autorii susținărilor operate în casa lui. Bănu că toate erau niște răsbunări injisoitoare și rupse cu desgust aceste scrisori, găsind, de altă parte, că cără deținută hotările erau tot așa de nedemnă că și că ce le comisese. Viața pără contelui foarte tristă în acel otel mare, tacut și rece. Mai totuși amicul lui erau departe de Paris. Vechii intimi ai curții imperiale să răsipiseră, și orașul, acoperit de ruine, întristat de dolii, era ingrozit și părea lugubru. Contele și petrecătoarele serile cu Petre și cu amicul său colonelul Merlot, din grenadieri guardiei. Tip deosebit, abia având talia unui fantasin, o lățime de spete de atlet, cu capul mic, cu mustață albă, săbără și aspiră, cu urechiile violente și o predispunere fatală

manopere frauduloase spre a face să triunfe candidatul lor.

Noi, spre a da o probă de lealitatea cum înțelegem a face alegerile, am votat pentru lista biurolui propusă de adversari. El însă aș respins prin un act demn de el la această lealitate din partea noastră. La despăgubirea scrutinului a contestat 8 bilete de a-d-lui Răscăan, sub pretext că unele erau scrise Iorgu Răscăan, altele I. Răscăan, altele deputat Răscăan. Biurolul a evacuat sala sub cînd de a delibera.

Deliberării însă a fost de a se trimite să se ceară avisul d-lui prefect, care a ordonat să se facă tot chipul spre a ajunge la balotajul. Atunci biurolul a înscris biletele protestate de d-lui Răscăan la alte rubrici, și declarând că nici un candidat n'a intrunit majoritatea absolută, a procedat la balotajul. Mai mulți alegători independenți au depus un protest că consideră alegerea ca bună și s'au retras. La balotajul D. Hagi Nicola a avut 35 voturi și D. Răscăan 31. După cum se vede, adversarii, decisi a recurge la aceste manopere, au fost mai toți prezenți la balotajul. S'a adus și un alegător bolovan din pat. Asumătoare lumea știe că adevăratul aleș al colegiului II este d. George Răscăan, iar d. Hagi Nicola va fi un deputat împus alegătorilor prin fraude și surprindere, dacă conștiința sa îl va lăsa să primească un asemenea mandat, de către singur a declarat că consideră pe d. Răscăan ca adevărată expresiune a majorității alegătorilor. Vom vedea ce va face și Camera.

VARIETATI

Administrația Caucasului. — Administrația acestei provincii bogate, dar încă puțin rusificate, costă pe Rusia multă bani. În anii 1871-76 cheltuielile au fost de 180 milioane ruble, iar în anii 1888-89 au trecut peste 182 milioane și au crescut în toată Ungaria de sus și dincolo de Dunăre, apoi prin locurile săsoase și supuse la mai mare umezeală. Mai mult a suferit în urma acestei rapita, mai puțin grăbul și secara și numai pe alocarea orzul de timpuriu semenat.

Mai bine stată semenăturile în Transilvania, unde ele au stat mai mult timp sub zăpadă, din care cauza nici n'au pătimit de ger. Lucrările de primă-vară s'au întărit mai pe pretutindeni și în urma ieșirii celei prea indelungate prin multe locuri, mai ales în Transilvania, încă nu s'au terminat, ba prin unele locuri abia s'au inceput. De lipsa de nutreț se plâng oamenii în toate pările.

Decandentă de rasă. — Degenerează ungurii reu fizice, unde relațiile locale nu le înlesnesc reimprospătarea forțelor prin parazitism. Comuna Szt-Endre, lângă Pesta, curat ungurească, avea să dea cu ocasiu recruteați, zece tineri pentru armata permanentă. Din 60, căt erau înscrise, n'a fost însă nici unul bun. Din cei înscrusi în clasele anterioare s'a găsit în adevărat unul bun, dar s'a constatat că acesta nu era din Szt-Endre și nici Ungur, ci Slovac.

Serbarea junilor în Brașov. — Tinerimea română din Brașov obișnuită să facă în fiecare an la Paști o excursiune călătoare, care se termină cu o frumoasă petrecere. În astăzi înșă, prilejul să se aducă cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele

indelungate și nici din foamei provocată printre secretele indelungării. Îi tocmai pentru că este astfel trebuie să ne îngrijească mai mult; căci, cum am văzut că zice marele scriitor francez, în astfel de caz răul este aproape incurabil.

Decandentă de rasă. — Degenerează ungurii reu fizice, unde relațiile locale

nu le înlesnesc reimprospătarea forțelor prin parazitism. Comuna Szt-Endre, lângă Pesta, curat ungurească, avea să dea cu ocasiu recruteați, zece tineri pentru armata permanentă. Din 60, căt erau înscrise, n'a fost însă nici unul bun. Din cei înscrusi în clasele anterioare s'a găsit în adevărat unul bun, dar s'a constatat că acesta nu era din Szt-Endre și nici Ungur, ci Slovac.

Serbarea junilor în Brașov. — Tinerimea română din Brașov obișnuită să facă în fiecare an la Paști o excursiune călătoare, care se termină cu o frumoasă petrecere. În astăzi înșă, prilejul să se aducă cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele

indelungate și nici din foamei provocată printre secretele indelungării. Îi tocmai pentru că este astfel trebuie să ne îngrijească mai mult; căci, cum am văzut că zice marele scriitor francez, în astfel de caz răul este aproape incurabil.

Decandentă de rasă. — Degenerează ungurii reu fizice, unde relațiile locale

nu le înlesnesc reimprospătarea forțelor prin parazitism. Comuna Szt-Endre, lângă Pesta, curat ungurească, avea să dea cu ocasiu recruteați, zece tineri pentru armata permanentă. Din 60, căt erau înscrise, n'a fost însă nici unul bun. Din cei înscrusi în clasele anterioare s'a găsit în adevărat unul bun, dar s'a constatat că acesta nu era din Szt-Endre și nici Ungur, ci Slovac.

Serbarea junilor în Brașov. — Tinerimea română din Brașov obișnuită să facă în fiecare an la Paști o excursiune călătoare, care se termină cu o frumoasă petrecere. În astăzi înșă, prilejul să se aducă cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele

indelungate și nici din foamei provocată printre secretele indelungării. Îi tocmai pentru că este astfel trebuie să ne îngrijească mai mult; căci, cum am văzut că zice marele scriitor francez, în astfel de caz răul este aproape incurabil.

Decandentă de rasă. — Degenerează ungurii reu fizice, unde relațiile locale

nu le înlesnesc reimprospătarea forțelor prin parazitism. Comuna Szt-Endre, lângă Pesta, curat ungurească, avea să dea cu ocasiu recruteați, zece tineri pentru armata permanentă. Din 60, căt erau înscrise, n'a fost însă nici unul bun. Din cei înscrusi în clasele anterioare s'a găsit în adevărat unul bun, dar s'a constatat că acesta nu era din Szt-Endre și nici Ungur, ci Slovac.

Serbarea junilor în Brașov. — Tinerimea română din Brașov obișnuită să facă în fiecare an la Paști o excursiune călătoare, care se termină cu o frumoasă petrecere. În astăzi înșă, prilejul să se aducă cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele

indelungate și nici din foamei provocată printre secretele indelungării. Îi tocmai pentru că este astfel trebuie să ne îngrijească mai mult; căci, cum am văzut că zice marele scriitor francez, în astfel de caz răul este aproape incurabil.

Decandentă de rasă. — Degenerează ungurii reu fizice, unde relațiile locale

nu le înlesnesc reimprospătarea forțelor prin parazitism. Comuna Szt-Endre, lângă Pesta, curat ungurească, avea să dea cu ocasiu recruteați, zece tineri pentru armata permanentă. Din 60, căt erau înscrise, n'a fost însă nici unul bun. Din cei înscrusi în clasele anterioare s'a găsit în adevărat unul bun, dar s'a constatat că acesta nu era din Szt-Endre și nici Ungur, ci Slovac.

Serbarea junilor în Brașov. — Tinerimea română din Brașov obișnuită să facă în fiecare an la Paști o excursiune călătoare, care se termină cu o frumoasă petrecere. În astăzi înșă, prilejul să se aducă cu sine atâtă reale, pentru a le revarsă în urmă cu imbelisgare pe capul omenirii, este cel mai reu și mai nemilos D-zeu, de numele căruia nu trebuie să nici că voiesc să aud.

Iată, cum ai putut și tu să te convingi îndestul din cele arătate până acum, depopulația nu provine nici din cauza unei mari epidemii, nici din resbele

indelungate și nici din foamei provocată

